

REPUBLIKA E KOSOVËS - РЕПУБЛИКА КОСОВО - REPUBLIC OF KOSOVO
GJYKATA KUSHTETUESE
УСТАВНИ СУД
CONSTITUTIONAL COURT

Priština, 30. septembar 2021. godine
Br. ref.:RK1851/21

REŠENJE O NEPRIHVATLJIVOSTI

u

slučaju br. KI37/21

Podnosilac

Isa Tusha, Naser Tusha i Miradije Tusha

**Ocena ustavnosti presude Vrhovnog suda Kosova
Rev. br. 343/2019 od 24. decembra 2020. godine**

USTAVNI SUD REPUBLIKE KOSOVO

u sastavu:

Gresa Caka-Nimani, predsednica
Bajram Ljatifi, zamenik predsednika
Selvete Gërxhaliu-Krasniqi, sudija
Safet Hoxha, sudija
Radomir Laban, sudija
Remzije Istrefi-Peci, sudija i
Nexhmi Rexhepi, sudija

Podnosilac zahteva

1. Zahtev su podneli Isa Tusha, Naser Tusha i Miradije Tusha (u daljem tekstu: podnosioci zahteva), koje zastupa Emrush Kastrati, advokat iz Prištine.

Osporena odluka

2. Podnosioci zahteva osporavaju ustavnost presude Vrhovnog suda Rev. br. 343/2019 od 24. decembra 2020. godine.

Predmetna stvar

3. Predmetna stvar je ocena ustavnosti osporene presude kojom su prema navodima podnosioca zahteva, povređena njihova prava zagarantovana članovima 31. [Pravo na pravično i nepristrasno suđenje] i 46. [Zaštita imovine] Ustava Republike Kosovo (u daljem tekstu: Ustav) u vezi sa članom 6 (1) [Pravo na pravično suđenje] i članom 1. Protokola br. 1. [Zaštita imovine] Evropske konvencije o ljudskim pravima (u daljem tekstu: EKLJP) i članovima 10. i 17. Univerzalne deklaracije o ljudskim pravima (u daljem tekstu: UDLJP).
4. Podnosioci zahteva su takođe tražili da se, u skladu sa pravilom 42 Poslovnika, održi rasprava.

Pravni osnov

5. Zahtev je zasnovan na stavovima 1 i 7, člana 113. [Jurisdikcija i ovlašćene strane] Ustava, članovima 22. [Procesuiranje podnesaka] i 47. [Individualni zahtevi] Zakona br. 03/L-121 o Ustavnom sudu Republike Kosovo (u daljem tekstu: Zakon) i pravilu 32 (Podnošenje podnesaka i odgovora) Poslovnika o radu Ustavnog suda Republike Kosovo (u daljem tekstu: Poslovnik).

Postupak pred Ustavnim sudom

6. Dana 22. februara 2021. godine, podnosioci zahteva su podneli zahtev Ustavnom sudu Republike Kosovo (u daljem tekstu: Sud).
7. Dana 26. februara 2021. godine, predsednica Suda je imenovala sudiju Radomira Labana za sudiju izvestioca i Veće za razmatranje, sastavljeno od sudija: Arta Rama-Hajrizi (predsedavajuća), Selvete Gërxhaliu-Krasniqi i Bajram Ljatifi.
8. Dana 4. marta 2021. godine, Sud je obavestio zastupnika podnosilaca zahteva o registraciji zahteva i u skladu sa pravilom 32 Poslovnika tražio da podnese punomoćje za zastupanje pred Sudom i dokaze (priznanicu) koji navode datum kada su podnosioci zahteva primili osporenu presudu.
9. Dana 4. marta 2021. godine, Sud je obavestio Vrhovni sud o registraciji zahteva i takođe tražio od Osnovnog suda u Uroševcu (u daljem tekstu: Osnovni sud) da dostave dokaze (priznanicu) koji navode datum kada su podnosioci zahteva primili osporenu presudu.
10. Dana 15. marta 2021. godine, zastupnik podnosilaca zahteva i Osnovni sud su podneli gore navedena dokumenta.
11. Dana 17. maja 2021. godine, na osnovu stava 5 člana 114 [Sastav i mandat Ustavnog suda] Ustava i pravila 12 (Odabir predsedavajućeg i zamenika)

Poslovnika o radu, sudija Gresa Caka-Nimani je izabrana za Predsednicu Ustavnog Suda. Na osnovu stava 4 člana 12 Poslovnika o Radu i Odluke Suda KK-SP 71-2/21, određeno je da će sudija Gresa Caka-Nimani dužnost predsednice Suda preuzeti nakon završetka mandata trenutno predsedavajuće Suda Arte Rama-Hajrizi, dana 26. juna 2021. godine.

12. Dana 24. maja 2021. godine, Sud je zatražio od zastupnika podnosioca zahteva da podnese dodatna dokumenta odnosno odluke redovnih sudova u cilju dopune zahteva.
13. Dana 25. maja 2021. godine, zastupnik podnosilaca zahteva je podneo jedan dokumenat "urgencija" kojom prilikom je zatražio od suda da donese odluku što je pre moguće zbog rizika jer podnosioci zahteva mogu biti proterani iz njihovih objekata-kuća.
14. Dana 31. maja 2021. godine, zastupnik podnosilaca zahteva je podneo pred Sudom dodatna dokumenta koja je sud zahtevao.
15. Dana 26. juna 2021. godine, u skladu sastavom 4 člana 12 Poslovnika o Radu i Odluke suda KK-SP 71-2/21, sudija Gresa Caka-Nimani je preuzela dužnost predsedavajuće Suda, dok, na osnovu tačke 1.1 stava 1 člana 8 (istek mandata) Zakona, Predsednica Arta Rama-Hajrizi je završila mandat Predsednice i sudije Ustavnog Suda.
16. Dana 28. juna 2021. godine, Predsednica suda Gresa Caka-Nimani je donela odluku Br. K.SH.KI37/21, kojom menja prethodnu predsednicu Arta Rama-Hajrizi u njenoj ulozi predsedavajuće u ovom veću za razmatranje.
17. Dana 21. jula 2021. godine, Sud je razmotrio slučaj i odlučio je da se donošenje odluke odloži za neku narednu sednicu u skladu sa zatraženim dopunama.
18. Dana 8. septembra 2021. godine, Veće za razmatranje je razmotrilo izveštaj sudije izvestioca i jednoglasno je preporučilo Sudu neprihvatljivost zahteva.

Pregled činjenica

19. Iz spisa predmeta proizilazi da je Skupština opštine Kačanik dana 30. septembra 1986. godine, i to odlukom br.01-465-21 potvrdila javni interes za regulisanje zgrade P + 8. Radi izgradnje zgrade i zajedničkog prostora, Skupština opštine Kačanik je počela sa postupkom eksproprijacije katastarske parcele 1129 u ukupnoj površini od 992 m² u katastarskoj oblasti Kačanik koja je bila u vlasništvu pravnog prethodnika (oca) podnosilaca zahteva Sh.T. Samoupravna Interesna zajednica (SIZ), u skladu sa zakonom je podnela zahtev za izvršenje postupka zahteva.
20. Dana 21. januara 1987. godine, nadležni organ je odlukom br. 465-26/86 u potpunosti izvršio eksproprijaciju gore navedene katastarske parcele br.1129/1 u površini od 992 m² i nakon podele fondova u obliku jedne ponude za kompenzaciju u sumi od 2.300.000.00 dinara, naložio je izmenu podataka u katastru i parcela je promenjena kao građevinsko zemljište, odnosno društveno vlasništvo.

21. Pravni prethodnik (otac) podnosioca zahteva Sh.T. je uložio žalbu protiv odluke o eksproprijaciji, ali nema nikakvog dokaza da je zbog neslaganja u vezi sa cenom za eksproprijaciju bilo ikakvih sudskih postupaka.
22. Dana 14. februara 1997. godine, pravni prethodnik (otac) podnosioca zahteva Sh.T. se obratio opštini Kačanik sa zahtevom za abrogaciju Odluke o eksproprijaciji na jadnom delu parcele koja se koristi kao dvorište društvene zgrade, sa obrazloženjem da nije povinovana nameni o eksproprijaciji, na osnovu čega se može zaključiti da ovim raniji vlasnik pravni prethodnik (otac) podnosioca zahteva Sh.T. potvrđuje eksproprijaciju u društvenom interesu i ne traži nikakvu cenu već traži abrogaciju eksproprijacije.
23. Dana 20. marta 2007. godine, podnosioci zahteva su podneli tužbu gde su tražili da za deo parcele u površini od 367 m², koja je bila predviđena za zajedničku društvenu zgradu P + 8, a za šta su podnosioci zahteva tvrdili da im nikada nije oduzet posed kao i da su nesmetano bili u vlasništvu, da se njima vrati posed i da se izmene katastarski podaci uz registraciju imovine na njihovo ime. Dok, za preostali deo parcele, u površini od 625 m², gde je zgrada izgrađena, podnosioci zahteva su tražili da im se isplati kompenzacija za eksproprijaciju u sumi od 293.500.00 €, zbog toga što, na osnovu navoda podnosioca zahteva, njima nikada nije isplaćena kompenzacija za površinu od 625 m².
24. Dana 19. novembra 2009. godine, Opštinski sud u Kačaniku je, presudom C.br. 92/19 odlučio da: **(i)** delimično se usvaja kao osnovan tužbeni zahtev podnosioca zahteva i potvrđuje se da su podnosioci zahteva vlasnici nad delom katastarske parcele 1129/1 u površini od 0.03.67 ha, koja je registrovana u posedovnom listu br. 937 KO Kačanik i koja se graniči: sa severne strane sa ulicom sip. Br. 1099, na istoku sa kp. Br. 1130, sa južne strane sa kp. Br. 1129/2, imovina podnosioca zahteva i na zapadnoj strani sa ulicom bulevar Ismajl Raka; **(ii)** odbija se tužbeni zahtev podnosioca zahteva na osnovu kojeg je zatraženo da im se prepozna imovinsko pravo nad površinom od 0.0.87 ha, a koja je deo katastarske parcele 1129/1, registrovana u posedovnom listu br. 937 KO Kačanik, takođe se odbija tužbeni zahtev u vezi sa zatraženom sumom od 176.000 evra do sume od 293.500 evra kao neosnovan; **(iii)** obavezuje se tužena opština Kačanik da podnosiocima zahteva isplati sumu od 176.000 evra na ime kompenzacije za eksproprijisano zemljište u površini od 0.05.87 ha, a koja je deo katastarske parcele 1129/1 registrovana u posedovnom listu br. 937 KO Kačanik; **(iv)** obavezuje se tužena da podnosiocima zahteva prepozna imovinsko pravo nad delom navedenim u tački I ove izreke kao i troškove parničnog postupka u visini od 2.626 evra, sve ovo u roku od 15 dana od dana pravosnažnosti ove presude pod pretnjom prisilnog izvršenja.
25. U relevantnom delu gore navedene presude, opštinski sud je odredio da: „*Sporna imovina je eksproprijisana 1987. godine, jedan deo ove imovine u površini od 0.03.67 ha, iako je bio eksproprijisan, tužioci su i dalje imali i imaju posed i korišćenje nad istim, na tom delu su postavljene garaže, štala, i magacini za čuvanje materijala za izradu šerpi, tužioci su nad ovim delom dobili pravo imovine održavanjem u najboljoj nameri, dok deo imovine tužilaca u površini od 0.05.87 ha, tužioci od momenta eksproprijacije nisu*

imali u posed, ali taj deo tužiocima nije bio isplaćen, i na tom delu tužiocima pripada pravo kompenzacije jer je isti eksproprian i nije plaćeno za taj deo a tužena nije ni počela sa postupkom kompenzacije štete a ova činjenica je potvrđena od strane suda na osnovu dokaza koji se nalaze u spisima predmeta na osnovu kojih je utvrđeno da ni u opštinskom sudu u Kačaniku ni u Uroševcu nema iniciranog postupka od strane tužene za kompenzaciju štete, takođe tužena nije niti jednim dokazom potvrdila da je tužiocima data kompenzacija za eksproprianu imovinu.

26. Podnosioci zahteva kao tužioci i opština Kačanik kao tužena strana su podneli žalbe pred Okružnim sudom u Prištini sa tvrdnjama da je gore navedena presuda zahvaćena povredama parničnog postupka, pogrešno utvrđenim činjeničnim stanjem i pogrešnom primenom materijalnog prava.
27. Dana 31. januara 2012. godine, Okružni sud u Prištini je presudom Ac. Br. 1432/2009 odlučio da odbije žalbe podnosilaca zahteva i opštine Kačanik i potvrdio je presudu opštinskog suda u Kačaniku C. Br. 92/19 od 19. novembra 2009. godine.
28. Podnosioci zahteva su podneli reviziju Vrhovnom sudu Kosova protiv presude Okružnog suda u Prištini, navodeći da je došlo do pogrešne primene materijalnog prava, sa predlogom da se (ii) deo izreke, koji se tiče odbijanja zatražene sume od 293.500 evra za površinu od 0.05.87 ha, vrati na ponovno suđenje, ili da se napadnute presude izmene, tako da se tužbeni zahtev tužilaca u ovom delu usvoji u potpunosti. Tužena strana, opština Kačanik je takođe uložila reviziju Vrhovnom sudu Kosova navodeći ozbiljne povrede odredbi parničnog postupka, pogrešnu primenu materijalnog prava, sa predlogom da se presude nižestepenih sudova ponište i predmet vrati prvostepenom sudu na ponovno suđenje.
29. Dana 16. septembra 2013. godine, Vrhovni sud Kosova je, rešenjem Rev. br. 62-12, odlučio: „Usvaja se revizija tužilaca i tužene i poništava se presuda Okružnog suda u Prištini Ac.1432/2009 od 31.1.2012. godine i Opštinskog suda u Kačaniku C. Br. 92/2009 od 19.11.2009.godine, a predmet se vraća prvostepenom sudu na ponovno suđenje.
30. Relevantni deo rešenja Vrhovnog Suda navodi: [...] Ozbiljna povreda odredbi parničnog postupka stoji u činjenici da je izreka prvostepene presude u suprotnosti sa dokazima koji se nalaze u spisima predmeta. Ovo zbog toga što u spisima premeta postoji rešenje 04 br. 465-3 od 13.4.1981. godine kojim je eksproprianata katastarska parcela br. 1129, posedovni list 148 u površini od 00.14.84 ha i zapisnik o sporazumu o određivanju kompenzacije Direkcije za Ekonomiju i finansije opštine Kačanik 04 br. 465-3 od 21.8.1981. godine, na osnovu kojeg se potvrđuje da se sada pokojni Sh. T., složio sa sumom koja je ponuđena od strane zastupnika eksproprijacije, gde sud nije osigurao dokazistorijat navedene parcele da bi se moglo utvrditi kada je izvršena parcelacija ove parcele na delove 1129/1 (koji je sporan i predmet rasprave u ovom pitanju) i 1129/2 za koji su se strane složile da je imovina tužilaca [...] Prvostepeni sud je obavezan da tokom ponovnog suđenja otkloni gore navedene nedostatke i da potrebnim dokazima utvrdi sve relevantne činjenice za pravično presuđivanje po ovom pitanju, da osigura istorijat sporne

parcele, da zatraži od arhive grada Kačanika i arhive Kosova da vide da li postoji predmet eksproprijacije sporne parcele po rešenju o eksproprijaciji, imajući u obzir da je tužena zajedno sa podnošenjem revizije protiv drugostepene presude, podnela i potvrdu od 15.1.1987. godine Društvene službe računovodstva – odeljenje u Kačaniku, dok ovaj dokaz nije bio osiguran tokom trajanja parničnog postupka, da se angažuje finansijski veštak kao i veštak građevinarstva da daju zajedničko mišljenje u vezi sa realnom cenom eksproprijisanog zemljišta, i da se nakon toga donese zakonita i pravična odluka.

31. Dana 27. januara 2014. godine, u ponovljenom postupku na osnovu rešenja Vrhovnog suda, Osnovni sud u Uroševcu - ogranak u Kačaniku je, presudom C. br. 234/13 odlučio: **(i)** delimično se usvaja kao osnovan tužbeni zahtev podnosilaca zahteva i potvrđuje se da su podnosioci zahteva vlasnici nad delom katastarske parcele 1129/1, po kulturi neplodno zemljište na mestu zvanom „Nerodime“ u površini od 367 m², koja je registrovana u posedovnom listu br. 937 KO Kačanik i koja se graniči: sa severne strane sa ulicom kao kp. Br. 1099, na istoku sa kp. Br. 1130, sa južne strane sa kp. Br. 1129/2, imovina podnosioca zahteva i na zapadnoj strani sa ulicom bulevar Ismajl Raka Kačanik; **(ii)** odbija se kao neosnovan preostali deo tužbenog zahteva podnosilaca zahteva na osnovu kojeg je zatraženo da im se prepozna imovinsko pravo nad delom katastarske parcele 1129/1 u površini od 587 m², registrovana u posedovnom listu KO Kačanik; **(iii)** obavezuje se tužena opština Kačanik da podnosiocima zahteva isplati sumu od 293.500 evra na ime kompenzacije za eksproprijisano zemljište i to za deo katastarske parcele 1129/1 u površini od 587 m², registrovana u posedovnom listu br. 937 KO Kačanik. Ovu sumu sa kamatom kao za deponovan sredstva u banci bez određene namene oročene na preko jedne godine, počev od dana 11.11.2008. godine pa sve do 20.12.2012. godine kao i od 20.12.2012. godine pa sve do konačne isplate sa zakonskom kamatom u visini od 8%, sve to u roku od 15 dana od dana uručenja presude; **(iv)** obavezuje se tužena da podnosiocima zahteva plati troškove parničnog postupka u visini od 4.402 evra, sve ovo u roku od 15 dana od dana uručenja ove presude a pod pretnjom prisilnog izvršenja.
32. Relevantni deo presude Osnovnog suda u Uroševcu-odeljenje u Kačaniku navodi: *“Sud je analizirao navode strane tužilaca koji su zatražili od suda da se tužbeni zahtev usvoji kao osnovan kao i da se utvrdi da su tužioci vlasnici jednog dela katastarske parcele 1129/1 u površini od 367 m² kao i da se obaveže tužena da im nadoknadi sumu od 293.500 evra, ovim navodima je sud poverovao i odlučio je kao u izreci ove presude, jer su za tačku I izreke presude tužioci dobili pravo imovine održajem, u najboljoj nameri, dok što se tiče zahteva za tačku III izreke, obavezao je tuženu da tužiocima isplati sumu od 293.500 evra, jer je tužena eksproprijisala ovu imovinu a istu nije isplatila, stoga je sud odlučio kao u izreci ove presude [...] na osnovu ovako utvrđenog činjeničnog stanja koje proizilazi iz svih razmotrenih dokaza, a koje nisu bili osporeni niti jednim protiv dokazom, Sud je primenio odredbe člana 28 ZIPO, člana 40 stav 1 Zakona o Imovini i drugim stvarnim pravima, člana 46.3 Ustava Kosova i člana 1 Konvencije o Osnovnim ljudskim pravima i slobodama i došao je do zaključka daje tužbeni zahtev tužilaca delimično osnovan i kao takav je usvojen u izreci ove presude.*

33. Tužena strana, opština Kačanik, je podnela žalbu protiv gore navedene presude tvrdeći da je došlo do ozbiljnih povreda parničnog postupka, pogrešnog i nepotpuno utvrđenog činjeničnog stanja, kao i pogrešne primene materijalnog prava, sa predlogom da se žalba usvoji kao osnovana a da se tužbeni zahtev podnosioca zahteva odbije u potpunosti kao neosnovan.
34. Podnosioci zahteva su osporili kao neosnovanu žalbu tužene strane predlažući Apelacionom sudu da se žalba odbije a napadnuta presuda potvrdi.
35. Dana 15. marta 2017. godine, Apelacioni sud je, rešenjem Ac. br. 1134/14, odlučio: „*usvaja se kao osnovana žalba tužene opštine Kačanik, poništava se presuda Osnovnog suda u Uroševcu – odeljenje u Kačaniku, C. Br. 234/13 od 27.01.2014. godine a predmet se vraća na ponovno suđenje i ponovno odlučivanje Osnovnom sudu u Uroševcu – odeljenje u Kačaniku.*“ Apelacioni sud je, između ostalog, odredio da: **(i)** Osnovni sud nije u potpunosti primenio preporuke Vrhovnog suda u vezi sa istorijatom sporne parcele br. 1129/1 iz posedovnog lista br. 937; **(ii)** tačka II izreke presude osnovnog suda nije potpuna i nije jasna u skladu sa nalazima geodetskog veštaka i neizvršiva jer se ne zna tačno dužina i širina svih geografskih strana delova katastarske parcele br. 1129/1; **(iii)** isto važi i za tačku III izreke presude osnovnog suda, jer i za površinu od 587 m² dela katastarske parcele br. 1129/1 ne zna se širina, dužina kao i tačne granice sa svih geografskih strana; i, da **(iv)** nije tačno utvrđeno činjenično stanje da li je prethodnik podnosioca zahteva Sh. T. primio nadoknadu za eksproprijaciju predmetne parcele.
36. Dana 20. decembra 2017. godine, u ponovljenom postupku na osnovu rešenja Apelacionog suda, Osnovni sud je, presudom C. br. 58/17, odlučio: **(i)** delimično se usvaja tužbeni zahtev podnosioca zahteva i utvrđuje se da su suvlasnici u 1/3 idealnog dela katastarske parcele 1129/3, kulture neplodno, na mestu zvanom „Nerodime“, na površini od 367 m², evidentirane na certifikatu katastarske jedinice sa brojem 941-38507/2017 ZK Kačanik; **(ii)** obavezna je opština Kačanik da podnosiocima zahteva plati iznos od 293.500 € na ime naknade za eksproprijisano zemljište za deo katastarske parcele 1129/1 na mestu zvanom „Nerodime“ na površini od 625 m², evidentirano na certifikatu katastarske jedinice sa brojem 941-38508/2017 ZK Kačanik; **(iii)** odbija se drugi deo tužbenog zahteva podnosioca zahteva, kojim su tražili da im se prizna pravo svojine na drugom delu katastarske parcele 1129/1, na površini od 625 m², evidentirano na certifikatu katastarske jedinice sa brojem 941-38508/2017 ZK Kačanik.
37. Osnovni sud je obrazložio: **(i)** podnosiocima zahteva bi trebalo da se prizna pravo svojine na delu od 367 m², jer ni oni, a ni njihov prethodnik, nikad nisu „deposedovani“ od sporne nepokretnosti; **(ii)** sporna nepokretnost se neprekidno koristi od 1987. godine i na osnovu savesnog održaja su stekli pravo svojine; i da **(iii)** podnosiocima zahteva treba finansijski nadoknaditi, jer nije postignuta svrha eksproprijacije dela od 625 m², jer služi kao besplatni parking za vozila građana.
38. Tužena, opština Kačanik, je uložila žalbu Apelacionom sudu, navodeći da je osporena presuda zahvaćena povredama odredaba parničnog postupka, pogrešnim i nepotpunim utvrđivanjem činjeničnog stanja i pogrešnom

primenom materijalnog prava, uz predlog da Apelacioni sud usvoji žalbu, kao osnovanu, i odbije u celosti tužbeni zahtev podnosioca zahteva. Podnosioci zahteva su osporili žalbu tužene i predložili da se žalba odbije, a osporena presuda potvrdi.

39. Dana 20. avgusta 2019. godine, Apelacioni sud je, presudom Ac. br. 593/18, odbio, kao neosnovanu, žalbu tužene opštine Kačanik i potvrdio presudu Osnovnog suda C. br. 58/17 od 20. decembra 2017. godine. Apelacioni sud je ocenio: **(i)** izreka presude Osnovnog suda je jasna i razumljiva i obrazloženje ima logičan tok sa izrekom; **(ii)** Osnovni sud je pravilno i u potpunosti utvrdio činjenice koje se odnose na geodetsko i katastarsko stanje sporne nepokretnosti; **(iii)** na osnovu mišljenja stručnjaka, obavezao je tuženu da podnosiocima zahteva nadoknadi iznos od 293.500 €.
40. Tužena, opština Kačanik, je izjavila reviziju Vrhovnom sudu Kosova, navodeći bitnu povredu odredaba parničnog postupka i pogrešnu primenu materijalnog prava, uz predlog da se presude nižestepenih sudova preinače i tužbeni zahtev podnosioca zahteva odbije. Deo tužbenog zahteva za naknadu, tužena je osporila, smatrajući ga neblagovremenim. Podnosioci zahteva su podneli odgovor na reviziju, osporavajući navode tužene da je zahtev zastareo prema članu 379. ZOO-a.
41. Dana 24. decembra 2020. godine, Vrhovni sud je, presudom Rev. br. 43/2019, usvojio, kao osnovanu, reviziju tužene, opštine Kačanik, i preinačio presudu Apelacionog suda Ac. br. 593/18 od 20. avgusta 2019. godine i presudu Osnovnog suda C. br. 58/17 od 20. decembra 2017. godine.
42. Vrhovni sud je utvrdio: **(i)** nižestepeni sudovi su pogrešili primenili materijalno pravo kada su utvrdili da je tužbeni zahtev podnosioca zahteva osnovan; **(ii)** podnosioci zahteva nisu savesni držaoci, jer su tokom čitavog navodnog posedovanja bili svesni da je parcela ekspropisana i upisana u katastar kao javno vlasništvo, čime nisu ispunjeni zakonski uslovi za održaj; **(iii)** prema odredbama člana 45. ZOSPO-a, pravo svojine koje određeno lice ima na stvar prestaje kada drugo lice stekne pravo svojine na tu stvar, dok je u ovom slučaju tužena stekla pravo svojine odlukama javnih organa; **(iv)** podnosioci zahteva su osporili sticanje prava svojine tužene pravnim sredstvima, ali bez uspeha; **(v)** redovni sudovi su pogrešno primenili član 379. starog ZOO-a u vezi sa članovima 28. i 29. ZOSPO-a, jer podnosioci zahteva nisu dokazali nijednim dokazom da su tražili naknadu u roku od 10 godina; i da **(vi)** prethodnik podnosioca zahteva Sh.T, nije tražio cenu ili kompenzaciju za eksproprijaciju u javnom interesu, već je samo tražio abrogaciju eksproprijacije.

Navodi podnosioca

43. Podnosioci zahteva navode da su im osporenim presudom povređena prava zagarantovana članovima 31. [Pravo na pravično i nepristrasno suđenje] i 46. [Zaštita imovine] Ustava u vezi sa članom 6 (1) [Pravo na pravično suđenje] i članom 1. Protokola br. 1 [Zaštita imovine] EKLJP-a i članovima 10. i 17. UDLJP-a.

44. Podnosioci zahteva navode: "Podnosioci zahteva smatraju da Vrhovni sud Kosova, primenjivanjem materijalnog prava, odnosno zakonskih odredbi iz člana 28 i 29 Zakona o osnovama svojinsko-pravnim odnosima (ZOSPO) i člana 379 Zakona o obligacionim odnosima-stari zakon (ZOO) da se ove zakonske odredbe odnose na zastarelost, posedovanje u dobroj veri i zastarelost podnošenja tužbenog zahteva, proizlazi da ove materijalne odredbe ocenjivanje su na štetu podnosiocima zahteva, jer dok je tužena – opština Kačanik lišila ili je uzela imovinu podnosiocima zahteva na arbitrarni način, bez nadoknade eksproprisane nepokretnost kao pravno državni organ, sada proizlazi da i Vrhovni sud Kosova, umesto da bude nepristrasan i da presudi na osnovu istine, sada je i Vrhovni sud Kosova presudom Rev.br.343/2019 od 24. decembra 2020. godine na neosnovan način ili na arbitrarni način negirao prava podnosiocima zahteva da uživaju svoju imovinu, suprotno pravu javnih vlasti da se privatna svojina može eksproprisati u javnom interesu, ali u skladu sa zakonom, dok podnosioci zahteva kao što su nalazili – utvrdili Osnovni sud u Uroševcu u Kačaniku i Apelacioni sud Kosova".
45. Pored toga, podnosioci zahteva navode: "Podnosioci zahteva nikad nisu nadoknađeni za imovinu koja je eksproprisana od tužene – opštine Kačanik i sada jednu takvu odluku opštine Kačanik osnažuje i Vrhovni sud Kosova, proizlazi da je ovaj sud kršio osnovna ljudska prava i slobode, zato što je dao prednost gore navedenim zakonskim odredbama u suprotnosti sa Ustavom, Univerzalnom deklaracijom i Konvencijom [...]. Vrhovni sud Kosova je navedenom presudom nepravilno i pristrasno i na štetu podnosilaca zahteva odbio njihov tužbeni zahtev navodno da se radi o zastarelosti zahteva, budući da se u slučaju podnosilaca zahteva nije radilo o zastarelosti zahteva u smislu pravnog izvršenja ili obaveza, već se u slučaju podnosilaca zahteva radilo o pravno imovinskim zahtevima, za koje se odlučivalo pravosnažnom sudskom odlukom, presudom Apelacionog suda Kosova sa sedištem u Prištini Ac.br.593/2018 od 28. avgusta 2019. godine".
46. Podnosioci zahteva traže od Suda (i) da zahtev proglasi prihvatljivim; (ii) da u skladu sa pravilom 42 Poslovnika održi raspravu; (iii) da utvrdi povredu članova 31. [Pravo na pravično i nepristrasno suđenje] i 46. [Zaštita imovine] Ustava u vezi sa članom 6 (1) [Pravo na pravično suđenje] i članom 1. Protokola br. 1 [Zaštita imovine] EKLJP-a i članovima 10. i 17. UDLJP-a.

Relevantne zakonske odredbe

Zakon o osnovnim svojinsko-pravnim odnosima, koji je usvojila Skupština SFRJ-a, na sednici Saveznog veća od 30. januara 1980. godine

Član 28

Savestan i zakoniti držalac pokretne stvari, na koju drugi ima pravo svojine, stiče pravo svojine na tu stvar održajem protekom tri godine.

Savestan i zakoniti držalac nepokretne stvari, na koju drugi ima pravo svojine, stiče pravo svojine na tu stvar održajem protekom deset godina.

Savestan drđalac pokretne stvari, na koju drugi ima pravo svojine, stiče pravo svojine na tu stvar održajem protekom deset godina.

Savestan drđalac nepokretne stvari, na koju drugi ima pravo svojine, stiče pravo svojine na tu stvar održajem protekom 20 godina.

Naslednik postaje savestan drđalac od trenutka otvaranja nasleđa i u slučaju kada je ostavilac bio nesavesan drđalac, a naslednik to nije znao niti je mogao znati, a vreme za održaj počinje teći od trenutka otvaranja nasleđa.

Član 29

Na stvari u društvenoj svojini prava svojine ne može se steći održajem.

Član 45

Pravo svojine koje određeno lice ima na stvar prestaje kad drugo lice stekne pravo svojine na tu stvar.

Zakon o obligacionim odnosima, koji je usvojila Skupština SFRJ-a, na sednici Saveznog veća od 30. marta 1978. godine

Član 379

[Potraživanja utvrđena pred sudom ili drugim nadležnim organima]

Sva potraživanja koja su utvrđena pravosnažnom sudskom odlukom ili odlukom drugog nadležnog organa ili poravnanjem pred sudom ili drugim nadležnim organom, zastarevaju za deset godina pa i ona za koja zakon inače predviđa kraći rok zastarelosti.

Međutim, sva povremena potraživanja koja proističu iz takvih odluka ili poravnanja i dospevaju ubuduće, zastarevaju u roku predviđenom za zastarelost povremenih potraživanja.

Ocena prihvatljivosti zahteva

47. Sud prvo razmatra da li su podnosioci zahteva ispunili uslove prihvatljivosti koji su utvrđeni Ustavom, propisani Zakonom i dalje predviđeni Poslovníkom.
48. Sud se poziva na stavove 1. i 7. člana 113. [Jurisdikcija i ovlašćene strane] Ustava koji propisuju:

*“1. Ustavni sud odlučuje samo u slučajevima koje su ovlašćene strane podnele sudu na zakonit način.
[...]*

7. Pojedinci mogu da pokrenu postupak ako su njihova prava i slobode koje im garantuje ovaj Ustav prekršena od strane javnih organa, ali samo kada su iscrpeli sva ostala pravna sredstva, regulisanim zakonom”.

49. Sud takođe razmatra da li su podnosioci zahteva ispunili uslove prihvatljivosti, kao što su propisani u Zakonu. U tom smislu, Sud se poziva na članove 47. [Individualni zahtevi], 48. [Tačnost podneska] i 49. [Rokovi] Zakona, koji propisuju:

*Član 47
[Individualni zahtevi]*

“Svaka osoba ima pravo da od Ustavnog suda zatraži pravnu zaštitu ukoliko smatra da njena Ustavom zagarantovana prava i slobode krši neki javni organ.

“Osoba može da podnese pomenuti podnesak samo nakon što su iscrpljena sva ostala zakonom određena pravna sredstva”.

*Član 48
[Tačnost podneska]*

“Podnosilac podneska je dužan da jasno naglasi to koja prava i slobode sumu povređena i koji je konkretan akt javnog organa koji podnosilac želi da ospori”.

*Član 49
[Rokovi]*

“Podnesak se podnosi u roku od 4 meseci. Rok počinje od dana kada je podnosilac primio sudsku odluku...”.

50. Pri ocenjivanju ispunjavanja gore navedenih uslova prihvatljivosti, Sud primećuje da su podnosioci zahteva naglasili da osporavaju akt javnog organa, odnosno presudu [Rev. br. 43/2019] od 24. decembra 2020. godine Vrhovnog suda, nakon što su iscrpeli sva pravna sredstva propisana zakonom. Podnosioci zahteva su naglasili prava i slobode za koje navode da su mu povređena, u skladu sa članom 48. Zakona i podneli su zahtev u skladu sa rokovima propisanim u članu 49. Zakona.
51. Pored toga, Sud razmatra da li su podnosioci zahteva ispunili uslove prihvatljivosti propisane u pravilu 39 [Kriterijum o prihvatljivosti] Poslovnika. Pravilo 39 (2) Poslovnika propisuje uslove na osnovu kojih Sud može da razmotri zahtev, uključujući uslov da zahtev ne bude očigledno neosnovan. Pravilo 39 (2) propisuje:

“Sud može smatrati zahtev neprihvatljivim, ako je zahtev očigledno neosnovan, jer podnosilac nije dovoljno dokazao i potkrepio tvrdnju”.

52. Sud podseća da je gore navedeno pravilo, zasnovano na sudskoj praksi ESLJP-a i sudskoj praksi Suda, omogućava poslednje navedenom da proglašava neprihvatljive zahteve iz razloga koji se odnose na meritum slučaja. Tačnije, na osnovu ovog pravila, Sud može proglasiti zahtev neprihvatljivim na osnovu i nakon ocene njegovog merituma, odnosno ako smatra da je sadržaj zahteva očigledno neosnovan na ustavnim osnovama, kao što je definisano u stavu 2 pravila 39. Poslovnika (vidi predmet KIO4/21, podnositeljka *Nexhmije Makolli*, rešenje o neprihvatljivosti od 12. maja 2021. godine, stav 26 takođe vidi predmet KI175/20, podnositeljka *Kosovska agencija za privatizaciju*, rešenje o neprihvatljivosti od 27. aprila 2021. godine, stav 37).
53. Na osnovu sudske prakse ESLJP-a, ali i Suda, zahtev se može proglasiti neprihvatljivim kao „očigledno neosnovan“ u celini ili samo u odnosu na određeni navod koji zahtev može sadržati. S tim u vezi, tačnije je nazvati ih „očigledno neosnovanim navodima“. Poslednje navedeni se, na osnovu sudske prakse ESLJP-a, mogu svrstati u četiri različite grupe: (i) navodi koji se kvalifikuju kao navodi „*četvrtog stepena*“; (ii) navodi koji se kategorišu kao „*očigledni ili jasni nedostatak povreda*“; (iii) „*nepotkrepljeni ili neobrazloženi*“ navodi; i na kraju, (iv) „*konfuzni i nejasni*“ navodi. (Vidi: tačnije za koncept neprihvatljivosti na osnovu zahteva ocenjenog kao „očigledno neosnovan“ i specifičnosti gore pomenutih četiri kategorija navoda kvalifikovanih kao „*očigledno neosnovani*“, Praktični vodič ESLJP-a o Uslovima prihvatljivosti od 31. avgusta 2019. godine; Deo III. Neprihvatljivost merituma, A. očigledno neosnovani navodi, stavovi 255 do 284 takođe vidi predmet KIO4/21, citiran gore, stav 27 kao i predmet KI175/20, citiran gore, stav 38).
54. U ovom kontekstu, kao i u daljem tekstu, kako bi ocenio prihvatljivost zahteva, odnosno u okolnostima ovog slučaja, kako bi ocenio da li je očigledno neosnovan na ustavnim osnovama, Sud će se prvo podsetiti na suštinu slučaja sadržanog u ovom zahtevu i odgovarajuće navode podnosioca zahteva, pri čijoj će oceni Sud primeniti standarde sudske prakse ESLJP-a, u skladu sa kojima je, u skladu sa članom 53. [Tumačenje odredbi ljudskih prava] Ustava, obavezan da tumači osnovna prava i slobode zagarantovane Ustavom (vidi predmet KIO4/21, citiran gore, stav 28).
55. Sud podseća da podnosilac zahteva u suštini navodi dve vrste povreda i to i) navodne povrede člana 31 Ustava u vezi sa članom 6 EKLJP i članom 10 UDLJP-a. kao i ii) navodne povrede člana 46 Ustava u vezi sa i članom 1. Protokola br. 1 i članom 17 UDLJP-a. Stoga će Sud ove navode pojedinačno razmatrati.

i) Što se tiče navodnih povreda člana 31 Ustava u vezi sa članom 6 EKLJP i članom 10 UDLJP-a

56. Sud primećuje da se suština žalbe podnosioca zahteva sastoji u navodu da je Vrhovni sud, za razliku od nižestepениh sudova, proizvoljno primenio materijalno pravo, odnosno odredbe članova 28., 29. i 45. ZOSPO-a u vezi sa odredbom člana 379. starog ZOO-a, što je rezultiralo povredom prava na pravično i nepristrasno suđenje, kao što je zagarantovano Ustavom, EKLJP-om i UDLJP-om.

57. S tim u vezi, Sud je, zasnivajući se na sudskoj praksi ESLJP-a, ali uzimajući u obzir i njene karakteristike, kao što su definisane kroz EKLJP kao i princip supsidijarnosti i doktrinu četvrtog stepena, dosledno naglašavao razliku između „ustavnosti“ i „zakonitosti“ i isticao da nije njegova dužnost da se bavi činjeničnim greškama ili pogrešnim tumačenjem i pogrešnom primenom zakona koje je navodno počinio redovni sud, osim i u meri u kojoj su takve greške mogle povrediti prava i slobode zaštićene Ustavom i/ili EKLJP-om. (Vidi: u tom smislu, između ostalog, slučajeve Suda KI128/18, podnosilac zahteva: *Akcionarsko udruženje Limak Kosovo International Airport S.H.A.*, „*Adem Jashari*“, rešenje od 28. juna 2019. godine, stav 55; KI62/19, podnosilac zahteva: *Gani Gashi*, rešenje o neprihvatljivosti od 19. decembra 2019. godine, stavovi 56-57; KI110/19, podnosilac zahteva: *Fisnik Baftijari*, rešenje o neprihvatljivosti od 07 novembar 2019. godine, stav 40).
58. Sud je takođe dosledno tvrdio da nije uloga ovog Suda da preispituje zaključke redovnih sudova u vezi sa činjeničnim stanjem i primenom materijalnog prava i da ne može sam oceniti činjenice koje su dovele redovni sud dotle da donese jednu umesto neke druge odluke. U suprotnom, Sud bi postupio kao sud „četvrtog stepena“, što bi rezultiralo nepoštovanjem granica postavljenih u njegovoj nadležnosti. (Vidi: u tom smislu slučaj ESLJP-a *García Ruiz protiv Španije*, presuda od 21. januara 1999. godine, stav 28 i reference koje su tamo korišćene; i vidi, takođe slučajeve Suda KI128/18, gore citiran, stav 56; i KI62/19, gore citiran, stav 58).
59. Vraćajući se na konkretan slučaj, Sud ocenjuje da je Vrhovni sud na logičan, detaljan i pravno zasnovan način sudio u slučaju podnosioca zahteva, gde je objasnio i tumačio pitanje eksproprijacije, naknade za eksproprijaciju i zakonskih uslova koji moraju biti ispunjeni za održaj sporne imovine. U ovom slučaju, Vrhovni sud je odbio navode podnosioca zahteva o spornoj imovini, što samo po sebi ne predstavlja povredu redovnog sudskog postupka ili povredu prava na imovinu. Naročito, uzimajući u obzir da su argumenti podnosioca zahteva saslušani i ocenjeni o čemu je Vrhovni sud dao dovoljno opravdano obrazloženje.
60. S tim u vezi, Sud ponavlja nalaze Vrhovnog suda: (i) nižestepeni sudovi su pogrešno primenili materijalno pravo kada su utvrdili da je tužbeni zahtev podnosioca zahteva osnovan; (ii) podnosioci zahteva nisu savesni držaoci, jer su tokom čitavog navodnog posedovanja bili svesni da je parcela eksproprijisana i upisana u katastar kao javno vlasništvo, čime nisu ispunjeni zakonski uslovi za održaj; (iii) prema odredbama člana 45. ZOSPO-a, pravo svojine koje određeno lice ima na stvar prestaje kad drugo lice stekne pravo svojine na tu stvar, dok je u ovom slučaju tužena stekla vlasništvo odlukama javnih organa; (iv) podnosioci zahteva su osporili sticanje svojine tužene pravnim sredstvima, ali bez uspeha; i (v) redovni sudovi su pogrešno primenili član 379. starog ZOO-a u vezi sa članovima 28. i 29. ZOSPO-a, jer podnosioci zahteva nisu dokazali nijednim dokazom da su tražili naknadu u roku od 10 godina i, (vi) prethodnik podnosioca zahteva Sh.T. nije tražio cenu ili kompenzaciju za eksproprijaciju u javnom interesu, već je samo tražio abrogaciju eksproprijacije.

61. U vezi sa sticanjem imovine u dobroj veri i kompenzacije za eksproprijaciju, relevantni deo presude Vrhovnog suda navodi“ [...] član 28 stav 2 ZOSPO o sticanju vlasništva nad nepokretnom imovinom predviđa kumulativno ispunjenje dva zakonska zahteva, da je nosilac u dobroj nameri i da je posed zakonit, dok, na osnovu člana 4 ovog člana, zahteva se da je nosilac u najboljoj nameri, a što u ovom konkretnom slučaju samom činjenicom da je raniji vlasnik podneo zahtev za abrogaciju odluke o eksproprijaciji za ovaj deo eksproprijisane parcele, rezultira da tužioci nisu u najboljoj nameri jer su konstantno tokom celog vremena navodno posedovanja oni bili u saznanju da je ta parcela eksproprijisana i registrovana kao javno vlasništvo, tako da nisu ispunjeni propisani zakonski uslovi za sticanje vlasništva nad spornom nepokretnom imovinom na osnovu zakona o zastarelosti, i zbog tog razloga, Vrhovni sud je cenio kao osnovan navod tužene da je od strane nižestepenih sudova na pogrešan način primenjeno materijalno pravo prilikom usvajanja tužbenog zahteva tužilaca.“
62. U vezi sa pravom da se traži kompenzacija unutar zakonskog roka, relevantni deo presude Vrhovnog suda navodi „[...] Na osnovu činjenice da je rešenjem br. 465-26/86 od 21. januara 1987. godine kojim je katastarska parcela 1129/1 eksproprijisana u celini i ponuđena je suma kompenzacije od 2.300.000 dinara, a da je protiv rešenja uložena žalba i žalba je bila odbijena, a rešenjem se određuje da ukoliko se strane ne dogovore oko cene, onda se trebaju obratiti nadležnom sudu. Nijednim dokazom tužioci nisu mogli da potvrde da su unutar gore navedenog roka od 10 godina tražili kompenzaciju u skladu sa sporazumom kao i da je isplata kompenzacije odbijena, i takođe se unutar ovog roka nije zatražilo da eventualno sud odluči u vezi sa visinom ove kompenzacije.“
63. U vezi sa radnjama pravnog prethodnika (oca) podnosilaca zahteva Sh.T. relevantni deo presude Vrhovnog suda navodi: “Oslanjajući se na zahtev od 14. februara 1997. godine, kojim se prethodni vlasnik obraća opštini Kačanik sa zahtevom za abrogaciju Odluke o eksproprijaciji dela parcele koji se koristi kao dvorište društvene zgrade, sa obrazloženjem da se nije povinovala nameni za eksproprijaciju, ali ovim zahtevom prethodni vlasnik potvrđuje eksproprijaciju u javnom interesu i ne traži nikakvu cenu već traži abrogaciju eksproprijacije.“
64. Sud primećuje da se u ovom slučaju bavimo različitom ocenom i tumačenjem zakonskih odredbi za eksproprijaciju, naknadu za eksproprijaciju i održaja nad spornom imovinom, prilikom čega su Osnovni sud i Apelacioni sud presudili u korist podnosilaca zahteva, dok je Vrhovni sud odbio imovinska potraživanja podnosilaca zahteva.
65. Sud ističe da što se tiče redovnog pravosuđa, Vrhovni sud je najviša sudska vlast u Republici Kosovo (vidi član 103.2 Ustava) i njegovo tumačenje relevantnih zakonskih odredbi i drugih pravnih pitanja prevladava nad pravnim tumačenjima osnovnih sudova i Apelacionog suda. U ovom slučaju, ocena i tumačenje zakonskih odredbi od strane Vrhovnog suda ne pokreće pitanja proceduralnih i materijalnih garancija prema članovima 31 Ustava u vezi sa članom 6 (1) i članom 10.. UDLJP-a (vidi, *mutatis mutandis*, slučaj

Ustavnog suda KI68/20, sa podnosiocem zahteva: *Hysen Thaqi*, rešenje o neprihvatljivosti od 29. marta 2021. godine, stavovi 44-45).

66. Sud, shodno tome, utvrđuje da su podnosioci zahteva imali pogodnosti kontradiktornog postupka, i da su mogli u raznim fazama postupka iznositi tvrdnje i dokaze koje su smatrali bitnima za svoj predmet; imali su priliku delotvorno pobijati tvrdnje i dokaze koje je iznela suprotna strana; redovni sudovi su saslušali i ispitali sve njihove tvrdnje koje su, gledano objektivno, bile bitne za rešenje predmeta; činjenični i pravni razlozi za pobijanu odluku su detaljno izneseni, te je stoga postupak, uzet u celini, bio pravičan (vidi: *mutatis mutandis*, presudu ESLJP-a od 21. januara 1999. godine, *Garcia Ruiz protiv Španije*, br. 30544/96, stavovi 29 i 30 vidi, takođe predmet Suda KI22/19, podnosilac zahteva: *Sabit Ilazi*, rešenje od 07. juna 2019. godine, stav 42 kao i predmet Suda KI128/18, gore citiran, stav 58).
67. U okolnostima ovog slučaja, Sud ističe da, pored navoda o povredi člana 31. Ustava u vezi sa članom 6. EKLJP-a i članom 10 UDLJP-a, kao rezultat pogrešnog utvrđivanja činjenica i pogrešnog tumačenja zakona, podnosioci zahteva ne potkrepljuju u dovoljnoj meri niti argumentuje pred Sudom kako je ovo tumačenje primenjivog zakona od strane redovnih sudova moglo da bude „očigledno pogrešno“, što je rezultiralo „proizvoljnim zaključcima“ ili „očigledno neobrazloženim“ za podnosioca zahteva ili kako postupci pred redovnim sudovima, u celosti, možda nisu bili pravični ili čak proizvoljni. Pored toga, Sud ocenjuje da su redovni sudovi uzeli u obzir sve činjenice i okolnosti slučaja, navode podnosilaca zahteva i obrazložili iste. (Vidi: u tom smislu, slučaj Suda KI64/20, podnosilac zahteva: *Asllan Meka*, rešenje o neprihvatljivosti od 03. avgusta 2020. godine, stav 41 i KI22/19, citiran gore stav 43).
68. Shodno tome, Sud zaključuje navodi podnosioca zahteva o povredi prava na fer i pravično suđenje zagarantovanih članom 31. Ustava i članom 6. EKLJP zbog pogrešno utvrđivanog činjeničnog stanja i pogrešnog tumačenja i pogreše primene važećeg zakona su (i) navodi koji se kvalifikuju kao navodi „četrto stepena“; i kao takvi, ovi navodi podnosioca zahteva su očigledno neosnovani na ustavnim osnovama, kao što je propisano u stavu (2) pravila 39.

ii) Što se tiče navodnih povreda člana 46 Ustava u vezi sa članom 1 Protokola I EKLJP i članom 17 UDLJP-a

69. Što se tiče povreda prava zagarantovanih članom 46 Ustava u vezi sa članom 1 Protokola I EKLJP i članom 17 UDLJP-a, Sud podseća da prema uspostavljenoj sudskoj praksi ESLJP-a, Sud proglašava zahtev neprihvatljivim kao očigledno neosnovan u skladu sa kriterijumom (iii) „nepotkrepljeni ili neobrazloženi“ navodi kada se ispuni jedan od dva karakteristična uslova, i to:
- a) kada podnosilac zahteva jednostavno navede jednu ili više odredaba Konvencije ili Ustava, ne objašnjavajući pritom na koji su način one prekršene, osim ukoliko je na osnovu činjenica i okolnosti predmeta to sasvim očigledno (vidi: u tom smislu, predmet ESLJP-a *Trofimchuk protiv Ukrajine (odluka)* br. 4241/03 od 31. maja 2005.

godine, vidi, takođe, *Baillard protiv Francuske (odluka)* br. 6032/04 od 25. septembra 2008. godine);

- b) kada podnosilac zahteva propusti ili odbije da predoči materijalne dokaze kojima bi potkrepio svoje navode (to naročito važi za odluke sudova ili drugih domaćih vlasti), osim ukoliko postoje izuzetne okolnosti koje su van njegove kontrole i koje ga sprečavaju da to učini (na primer, ako zatvorske vlasti odbiju da predoče Sudu dokumente iz spisa predmeta zatvorenika o kome je reč) ili ako Sud sam ne odluči drugačije (vidi slučaj KI166/20, podnosilac *Ministarstvo rada i socijalne zaštite*, rešenje o neprihvatljivosti od 5. januara 2021. godine, stav 43).
70. U konkretnom slučaju, podnosioci su naveli i povredu člana 46 Ustava u vezi sa članom 1 Protokola I EKLJP i članom 17 UDLJP-a. , međutim podnosioci dalje u zahtevu ne pružaju detaljnije obrazloženje kako je došlo do povrede ovih članova.
71. Povodom ovih navoda, Sud primećuje da podnosioci zahteva samo pominju relevantne članove, ali ne razrađuje dodatno kako i zašto je došlo do povrede ovih relevantnog člana Ustava. Sud podseća da je on dosledno isticao da samo pozivanje na članove Ustava i EKLJP i njihovo pominjanje nije dovoljno da se izgradi argumentovana tvrdnja o ustavnoj povredi. Kada se tvrde takve povrede Ustava, podnosioci zahteva treba da osiguraju obrazložene navode i ubedljive argumente (vidi, u ovom kontekstu, predmete KI175/20, citiran gore , stav 81 KI166/20 citiran gore stav 52 KI 04/21 citiran gore stav 38- 39).
72. Shodno tome, Sud zaključuje navodi podnosioca zahteva o povredi prava na imovinu zagarantovanih članom 46 Ustava u vezi sa članom 1 Protokola I EKLJP i članom 17 UDLJP-a. treba proglasiti neprihvatljivim kao očigledno neosnovane jer se ovi navodi kvalifikuju kao navodi koji spadaju u kategoriju (iii) "nepotkrepljeni ili neobrazloženi" navodi jer su podnosioci zahteva jednostavno naveli jednu ili više odredbi Konvencije ili Ustava, ne objašnjavajući pritom na koji su način one prekršene i kao takvi, ovi navodi podnosilaca zahteva su očigledno neosnovani na ustavnim osnovama, kao što je propisano u stavu (2) pravila 39.

Zaključak

73. Stoga, Sud zaključuje da se navodi podnosioca zahteva o povredi prava zagarantovanih članom 31. i 46. Ustava u vezi sa članom 6 (1) i članom 1. Protokola br. I. i članovima 10. i 17. UDLJP trebaju proglasiti neprihvatljivim u celosti kao očigledno neosnovani jer se ovi navodi podnosioca zahteva kvalifikuju se kao navodi koji spadaju u kategoriju (i) navodi koji se kvalifikuju kao navodi „četrtoog stepena“; i kategoriju (iii) „nepotkrepljeni ili ne obrazloženi“. Prema tome, zahtev se u celosti treba proglasiti neprihvatljiv kao očigledno neosnovan na ustavnim osnovama, kao što je propisano u stavu (2) pravila 39 Poslovnika.

Zahtev podnosioca za usmenu raspravu

74. Što se tiče zahteva podnosioca za održavanjem rasprave, Sud se poziva na član 20. [Odluke] Zakona, koji propisuje:

“1. Ustavni sud donosi odluku o predmetu nakon zaključivanja usmene rasprave. Stranke mogu odustati od usmene rasprave.

2. Bez obzira na stav 1 ovog člana, na osnovu svoje procene, sud može doneti odluku o postupku koji je predmet ustavnog razmatranja na osnovu spisa predmeta”.

75. Sud smatra da su dokumenta priložena zahtevu dovoljna da se donese odluka u ovom slučaju na osnovu odredbe člana 20, stava 2 Zakona (vidi, slučaj Ustavnog suda br. KI34/17, sa podnositeljkom zahteva: *Valdete Daka*, presuda od 1. juna 2017. godine, stavovi 108-110).

76. Stoga, zahtev podnosioca za usmenu raspravu se odbija.

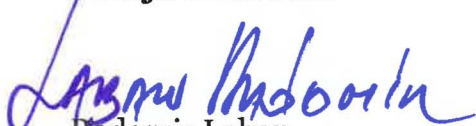
IZ TIH RAZLOGA

Ustavni sud, u skladu sa članom 113.7 Ustava, članovima 20. i 47. Zakona i pravilima 39 (2) i 59 (2) Poslovnika, dana 8. septembra 2021. godine, jednoglasno

ODLUČUJE

- I. DA PROGLASI zahtev neprihvatljivim;
- II. DA ODBIJE zahtev za usmenu raspravu;
- III. DA DOSTAVI ovu odluku stranama;
- IV. DA OBJAVI ovu odluku u Službenom listu, u skladu sa članom 20.4 Zakona;
- V. Ova odluka stupa na snagu odmah.

Sudija izvestilac

Radomir Laban

Predsednica Ustavnog suda

Gresa Caka-Nimani